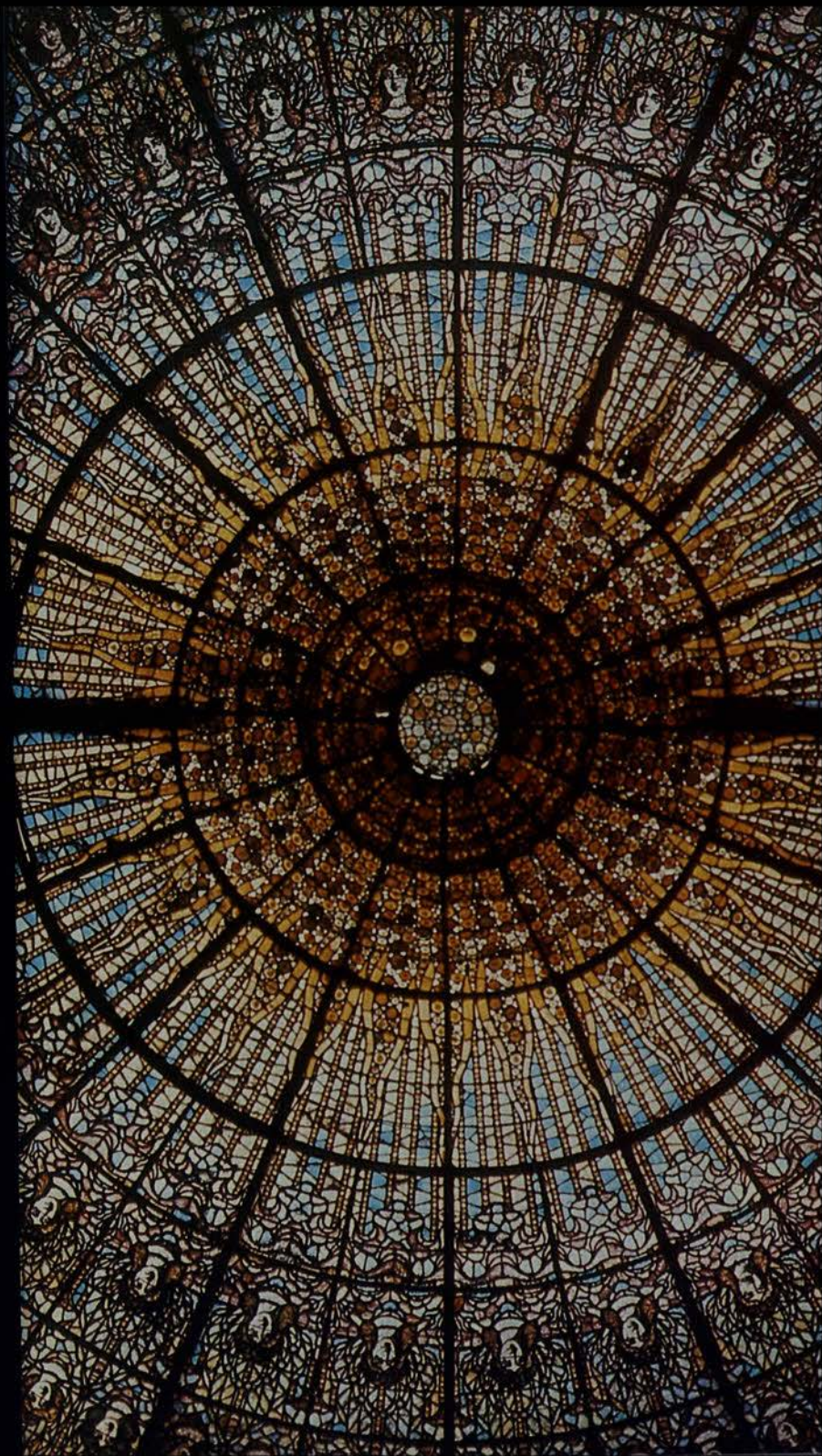

GUIA musical 1978-79

5

El Banc de la Plaça de Catalunya

PIERRE DEFFONTAINES I LA MÚSICA

Tenia a punt unes consideracions sobre el programa d'actuació formulat pel Patronat Pro Música per a l'any que ve, quan m'assabento per la premsa de la mort del senyor Pierre Deffontaines, tan íntimament vinculat a la cultura catalana i per la qual tant va treballar, especialment en els anys difícils de la dictadura.

Pierre Deffontaines era professionalment geògraf, i per això conegué pam a pam la nostra terra. Però Deffontaines fou fonamentalment —essencialment— un humanista, que conegué, visqué i estimà la nostra cultura. Si ho proven les seves obres, ho proven més encara els seus fets.

Director de l'Institut Francès de Barcelona fins al juny de 1964, utilitzà aquesta plataforma cultural per donar sortida al potencial d'expressió del pensament i de l'art català, ofegat —i negat— per l'opressió espiritual franquista. Ell aglutinà els artistes plàstics entorn al «Cercle Maillol», a la gent de cinema entorn al «Cercle Lumière», i als músics entorn al «Cercle Manuel de Falla».

Repetidament he ponderat des d'aquestes pàgines, i en d'altres papers, la importància de l'ajut que per a la cultura catalana en general i per a la música en particular significà el cordial acolliment de l'Institut Francès. Els primers concerts i les reunions del «Cercle Manuel de Falla» foren organitzats a l'empara d'aquesta institució i els noms de Joan Comellas, Albert Blancafort, Josep M.ª Mestres Quadreny, Josep Casanovas, Angel Sardà, Josep Cercós, Jordi Giró, Anna Ricci, el meu mateix, i molts d'altres, saltaren per primera vegada a la palestra concertística gràcies a

la iniciativa de Pierre Deffontaines.

Però hi ha més. L'actitud d'aquesta gran personalitat (vull dir, també, d'aquesta gran persona) no fou només *receptiva*, concretada a facilitar el desenvolupament de les possibilitats de coneixement i d'expansió del nostre fet musical, sinó que es projectà també en una posició cordialment *activa* en establir contactes i lligams amb les figures rectores de la música francesa contemporània; tant és així, que els músics de la nostra generació devem a Deffontaines el tracte, i en molts casos l'amistat, de compositors com Francis Poulenc, Claude Delvincourt, Arthur Honegger, Marcel Delannoy, Daniel Lessur, Henry Sauguet, André Jolivet, Olivier Messiaen —i d'altres que ara no recordo— amb els quals conversàrem (i intimàrem) i que juntament amb un nombrós grup d'intèrprets (caldrà recordar que Ricard Viñes donà diversos recitals auspicisats per l'Institut?) determinaren un intens i fructífer intercanvi cultural el qual, cosa més important encara, ens féu prendre consciència de la nostra existència quan tot ens era negat.

Pierre Deffontaines fou un home bo, cordial, humaníssim i —el que és més bonic— entusiasta. Les seves empreses estaven tenyides d'un particular to de fervor que les vivificaven.

Ara, amb la seva mort, amb el sentiment per la pèrdua de l'amic, reconeixem que *tots* som deutors de la seva obra que es traduí en unes desinteressades, impagables prestacions.

MANUEL VALLS

ORFEO
CATALÀ

Director: LLUÍS MILLET

Director honorari: Lluís M.ª Millet

Audició núm. 1171

TRADICIONAL CONCERT DE
SANT ESTEVE

P R O G R A M A

I

El cant de la Senyera	LLUIS MILLET
Un roseret eixia (coral popular del s. XVI)	MICHAEL PRAETORIUS
Sant Josep i la Mare de Déu (trad. catalana) . . .	PERE JORDA
Allà baix, a la planúria (trad. francesa)	A. PEREZ MOYA
Balada de Nadal per a cantar-la els pirates de la mar (text de Josep Carner)	A. PEREZ MOYA
L'Angel i els pastors (trad. catalana)	A. PEREZ MOYA
Nadal (text de J. Salvat Papasseit)	MANUEL OLTRA
Niño Dios d'amor herido	FRANCISCO GUERRERO
O Reyes Magos benditos	JUAN DEL ENCINA
Go, tell it on the mountains (espiritual negre) . .	HENRY SMITH
Al.leluia (de l'oratori «El Messias»)	G. F. HAENDEL

II

Jubilate Deo	Gregorià
Ave Verum	MOZART
Magnificat (SWV 468). Concert per a cinc cors (Cor preferent, dos cors «a capella» i dos cors instrumentals) i baix continu	HEINRICH SCHÜTZ

MARIA ANTONIA MARTIN REGUEIRO, soprano ● ROSA MARIA YSAS, contralt
JOSEP BENET, tenor ● JOAQUIM PROUBASTA, baix ● MARIA SERRANO, orgue

Direcció

LLUÍS MILLET

Dimarts, 26 de desembre de 1978, a les 18.30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

*La mayor exposición de Europa
en pianos, órganos y
alta fidelidad*

Barcelona - Muntaner, 300
Madrid - Hermosilla, 75

LLEONARD BALADA

«Homenatges», de Lleonard Balada; l'autor —des de la platea del Palau de la Música Catalana— escolta atentament i pren notes, a mesura que avança l'assaig general de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. En acabar, canvia impressions amb el director, Salvador Mas, tot examinant la partitura que té a les mans.

—Com es va gestar l'obra? Doncs... no ho sé! La vaig escriure el 1975 i fou estrenada el 1976 per l'Orquestra de Pittsburgh...; però la veritat és que no puc recordar com se'm va ocórrer exactament la idea. El fet és que pensant en les dues grans figures de Pau Casals i Pablo Sarasate sorgí l'obra; primer va ser «El cant dels ocells», difós pel món per Pau Casals, el que em va suggerir la reelaboració temàtica: un cúmul de sonoritats barrejades que poc a poc deixen pas a la melodia de la cançó; després, mentre hi feia retocs, vaig pensar que calia contrastar-hi quelcom menys melangiós, més viu rítmicament; llavors vaig prendre com a base de treball el «Zapateado» de Sarasate que em serví per donar cos a una estructura que sento com a molt peculiar meua, en contrast amb l'obra de Sarasate tan eminentment per a solista; he volgut fer un cert paral·lelisme contrastat entre les obres i les maneres de fer de músics dels segles XIX i XX, amb tot el que suposa passar d'una peça de virtuós a la plenitud orquestral dels nostres dies.

—Es aquesta composició el començament —o la continuació— d'una sèrie d'«Homenatges»? —Fa un cert temps algú em va suggerir de treballar sobre el joc de paraules «Balada de Chopin», un dels meus compositors predilectes o «Chopin vist per Balada». Sempre resulta difícil glossar l'obra d'un altre compositor, però en va sortir una composició per a piano: «Transparència de la Primera Balada de Chopin». Ara estic treballant en una obra que m'han encarregat, «La Sardana»; a l'estil de Ravel amb «La Valse», m'agradaria

de poder assolir un resultat en el qual la sardana, tot mantenint les peculiars característiques, tingués tot l'incentiu de les composicions dels nostres dies; és molt arriscat, però m'agrada el risc i la responsabilitat que comporta (penso ara en l'oratori «Maria Sabina» escrit sobre un text de Camilo José Cela i en els problemes que em planteja; però sempre, com més gran és el problema, més apassionant és la recerca de la solució).

—Em fa estrany de sentir-li dir que li agrada Chopin. Són tants els qui menyspreen les obres del segle passat...

—Diria que, més que menyspreu, hi ha un cert esnobisme en certs compositors contemporanis. La música s'ha tornat massa intel·lectual, ha perdut contacte amb l'Art per acostar-se a la Tècnica. Personalment, intento trobar l'impacte dramàtic de la música i establir contacte amb el públic sense excessives concessions, amb explícita voluntat de facilitar un camí de comprensió; contràriament, la pretensió d'assolir sigui com sigui l'atenció de l'auditori provoca en aquest una lògica prevenció...

Lleonard Balada ve sovint a Catalunya; resideix a Amèrica del Nord però retorna sempre que cal.

—L'any passat va ser amb motiu de la interpretació del Quartet Tarragó i l'Orquestra Ciutat de Barcelona del meu «Concert per a quatre guitarres». Ara, pels «Homenatges»... Confio de retornar ben aviat per aportar quelcom més; no em puc queixar de l'apreci en què són tingudes les meves obres a Catalunya. No són pas tot flors i violes, a Amèrica! Costa, allà també, obrir-se camí...

En les seves paraules —com en la seva música— hom hi endevina una gran sinceritat i una gran honestedat, una coherència absoluta entre la teoria i la praxi, entre les idees i la conducta.

CONCERT DE NADAL

CORAL SANT JORDI

L'ESQUITX, L'ESPURNA I GRUP LLEVANT

Diumenge, 17 de desembre de 1978, a les 6 de la tarda

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

NADALES TRADICIONALS I POPULARS
MOTETS, CORALS I OBRES ORIGINALS

Adam GUMPELZHAIMER

Hans Leo HASSLER

Michael PRAETORIUS

Pau VILLALONGA

Samuel SCHEIDT

Joan CEREROLS

Johann PACHELBEL

Johann Sebastian BACH

Gioacchino ROSSINI

Giuseppe VERDI

Johannes BRAHMS

Francis POULENC

Preparació i direcció: Maria Artís, Isabel Audenis, M.ª Dolors Bonal, Glòria Bonal, Carme Cesena, Pilar Figueras, M.ª Teresa Giménez, Emma Gispert, Oriol Martorell, Roser Megías, M.ª Pau Pellisa, Teresa Ribas, Joaquim Sabater, Montserrat Solanic, Anna Torra, Lluís Vila-Abadal i Isabel Yzaguirre.

Amb el suport de la CAIXA DE PENSIONS "la Caixa"

«CONCERT DE NADAL» DE LA CORAL SANT JORDI. — Juntament amb les seves seccions infantils i juvenívola — L'Esquix, L'Espurna i el Grup Llevant —, la Coral Sant Jordi celebrarà el diumenge dia 17, a les sis de la tarda, el seu ja tradicional «Concert de Nadal». En la primera part, s'interpretaran obres de Joan Cererols, Rossini (un dels «Pechés de ma vieillesse»: la «Cançó de Cap d'Any»), Verdi (els «Laudi alla Vergine» dels «Pezzi sacri»), Brahms (les variacions op. 74/2 sobre el coral «O Salvador!»), Poulenc (el motet «Hodie Christus natus est») i Matilde Salvador (el «Prec de Nadal» de Salvador Espriu), i una curiosa suite vocal i instrumental sobre el coral «Vater unser» («Pare nostre»), amb versions de Hassler, Praetorius, Pachelbel, Bach, etc. En la segona part, es cantarà una variada selecció de nadeses tradicionals i populars catalanes, bretones, belgues, alemanyes, escandinaves i ucraïneses.

MANRESA. — El dia 11 de novembre tingué lloc a Manresa el concert inaugural de l'auditori de Sant Francesc de l'Orfeó Manresà, una església del s. XVII. Juntament amb l'Orfeó Manresà, hi participaren el Cor Madrigal i la Coral Sant Jordi, dirigits, respectivament, per Josep M.ª Descarga, Manuel Cabero i Oriol Martorell. L'actuació individual de cadascun d'aquests grups finalitzà amb la interpretació conjunta de diverses obres del cançoner tradicional. El concert —que es va cloure amb «Els segadors» interpretat per tots els as-

sistents sota la direcció d'Oriol Martorell— fou presidit per l'Honorable Josep Tarradellas.

VIENA. — Sota el títol «Joventut i Música a Viena», del 4 de juliol al 4 d'agost de 1979 se celebrarà el VIII Festival Musical Internacional de la Joventut, concretat en tres manifestacions principals: «Setmana Internacional Juvenil de Cors i Orquestres», «Setmana de Bandes de Música», «Festival de Teatre i Dansa». Informació i inscripcions: «A.I.C.I., Wogelweidplatz, 14, A-1150 Wien».

MADRID. — La Direcció General de Música ha programat —dins la sèrie de cursos extraordinaris— un curs dedicat a la música barroca per a flauta dolça i flauta travessera professat per Mariano Martín. El curs és dirigit a intèrprets de flautes barroques, principalment joves, i a estudiants d'aquests instruments amb una formació tècnica degudament acreditada. S'han establert deu beques, consistents en la gratuïtat d'inscripció i 10.000 pessetes en concepte d'estada i manutenció; aquestes beques, poden sol·licitar-les aquells que no resideixin a Madrid i es traslladin a aquesta ciutat amb l'única finalitat d'assistir als cursos. Les sol·licituds han d'obrar en poder de la secretaria (Teatre Reial, Direcció General de Música, Pl. d'Isabel II, Madrid-13) abans del dia 15 de gener de 1979. El curs es desenrotllarà del 5 al 16 de febrer.

DRY MARTINI DEL DIA

GORDON'S
NOILLY PRAT

DRY MARTINI

(Receta original)

1/2 LONDON DRY GIN

1/2 VERMOUTH
FRANCES

GOTAS DE ORANGE
BITTERS

una aceituna verde y perfumar
con piel de limón.

Si es Ud. "drymartiniano" está
de enhorabuena. ¡Felicítese!
Barcelona le ofrece una
auténtica maravilla en
un Bar, único en el mundo,
proyectado, diseñado y
decorado, pensando en
el Dry Martini.

Estamos a su servicio en

**EL DRY MARTINI BAR
MARTINERIA**

Aribau, 162

"La mejor barra de Europa"

PATRONAT PRO MUSICA DE BARCELONA

XXI TEMPORADA MUSICAL - 1979

- 1 11 gener 21 h. ORQUESTRA DE CAMBRA FRANZ LISZT
MARTA ARGERICH, piano
MOZART: Serenata Nocturna, KV 525, «Eine Kleine Nachtmusik». — HAYDN: Concert per a piano i orquestra, en re major. — J. S. BACH: Concert per a piano i orquestra, en fa menor, BWV 1056. — MENDELSSOHN: Simfonia per a cordes núm. 9, en do menor.
- 2 12 gener 21 h. ORQUESTRA DE CAMBRA FRANZ LISZT
NARCISO YEPES, guitarra
HAENDEL: Concerto grosso en re major, op. 6, núm. 5. — VIVALDI: Concert en re menor, PV 209. — VIVALDI: Concert en re menor, PV 266. — MOZART: Divertimento núm. 17, en re major, KV 334.
- 3 24 gener 21 h. NEW ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA
RUDOLF BARSHAI, director
JEAN-BERNARD POMMIER, piano
HAYDN: Simfonia en do menor, núm. 95. — MOZART: Concert per a piano i orquestra en do menor, KV 482. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 2, en re major, op. 36.
- 4 25 gener 21 h. NEW ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA
RUDOLF BARSHAI, director
SCHUBERT: Simfonia núm. 6, en do major, D. 589. — SHOSTAKOVICH: Simfonia de cambra, op. 110 b. — MOZART: Simfonia en mi bemoll major, núm. 39, KV 543.
- 5 29 gener 21 h. TERESA BERGANZA, soprano - RICARDO REQUEJO, piano
Obres de Rossini, Mussorgski, Fauré, Respighi i Toldrà.
- 6 14 febrer 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
NICHOLAS KRAMER, director
ISAAC STERN, violí
ROSSINI: Sonata per a cordes. — J. S. BACH: Concert en la menor BWV 1401, per a violí i orquestra. — MOZART: Rondó en do major. — MOZART: Concert en sol major, per a violí i orquestra, KV 216.
- 7 15 febrer 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
NICHOLAS KRAMER, director
ISAAC STERN, violí - WILLIAM BENNETT, flauta
MOZART: Simfonia núm. 14 en la major, KV 114. — J. S. BACH: Concert de Brandeburg núm. 5, en re major, BWV 1050. — VIVALDI: Les quatre estacions.
- 8 17 febrer 19 h. ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA
FRANZ-PAUL DECKER, director
JOHN VICKERS, tenor (Tristany). — ROBERTA KNIE, soprano (Isolda). — JOSEPHINE VEASEY, mezzo (Brangania). — THOMAS STEWART, baríton (Kurwenal). — KURT MOLL, baix (Rei Marke). — ENRIC SERRA, baríton (Melot). — DALMAU GONZALEZ, tenor (Mariner i pastor).
WAGNER: Tristany i Isolda.
- 9 20 febrer 20 h. WAGNER: Tristany i Isolda.
(Segona audició)
- 10 9 març 21 h. BRUNO L. GELBER, piano
MOZART: Sonata en do major, KV 330. — SCHUMANN: Carnaval, op. 9. — CHOPIN: Sonata núm. 3, en si menor, op. 58. — CHOPIN: Andante spianato i Gran Polonesa, op. 22.
- 11 12 març 21 h. JOSEP CARRERAS, tenor - EDUARDO MÜLLER, piano
Obres de Haendel, Scarlatti, Bellini, Rossini, Fauré, Tosti i Obradors.

- 12 16 març 21 h. IGOR OISTRACH, violí - NATALIA ZERTSALOVA, piano
MOZART: Sonata en re major, KV 306. — SCHUBERT: Fantasia en do major, op. 149. — T. CHRENNIKOV: Tres peces, op. 26. — VILLA-LOBOS: Primera Sonata-Fantasia (Desesperança). — PAGANINI-SCHUMANN: Tres Capricis (1, 9, 5).
- 13 3 abril 21 h. ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
IONA BROWN, violí i direcció
CORELLI: Concerto grosso, op. 6. — PACHELBEL: Cànon per a cordes, en re major. — VIVALDI: Concert per a violí i orquestra, op. 9, núm. 12 (La Cetra). — TXAIKOWSKY: Souvenir de Florence, op. 70.
- 14 5 abril 21 h. COR I ORQUESTRA BACH DE MUNIC
KARL RICHTER, director
FELICITY PALMER, soprano. — GABRIELE SCHNAUT, contralt. — KLAES-HAKAN ANSJHO, tenor. — NIKOLAUS HILLEBRAND, baix
J. S. BACH: Missa en si menor, BWV 252.
- 15 6 abril 20 h. COR I ORQUESTRA BACH DE MUNIC
KARL RICHTER, director
FELICITY PALMER, soprano. — GABRIELE SCHNAUT, contralt. — ERNST HAEFLIGER, tenor (Evangelista). — KEITH ENGEL, baix (Jesús). — KLAES-HAKAN ANSJHO, tenor (àries). — NIKOLAUS HILLEBRAND, baix (àries)
J. S. BACH: Passió segons Sant Joan, BWV 245.
- 16 19 abril 20 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
PHILHARMONIA CHORUS
KURT MASUR, director
Solistes vocals
MENDELSSOHN: Elias.
- 17 20 abril 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
PHILHARMONIA CHORUS
KURT MASUR, director
Solistes vocals
BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56 a — BRAHMS: Requiem alemany, op. 45.
- 18 24 abril 21 h. QUARTETTO ITALIANO
MOZART: Quartet núm. 20, en re major, KV 499. — BARTOK: Quartet núm. 1, op. 7. — BRAHMS: Quartet núm. 1, en do menor, op. 51.
- 19 3 maig 21 h. BRIGITTE FASSBAENDER, mezzo-soprano. — IRWIN GAGE, piano
MAHLER: 7 Lieder (Des Knaben Wunderhorn y Rückert). — MILHAUD: Chansons de Nègresse. — LISZT: 3 Lieder. — MAHLER: «Lieder eines fahrenden Gesellen».
- 20 25 maig 21 h. ORQUESTRA FILHARMONICA D'ESTRASBURG
ALAIN LOMBARD, director
MONTSERRAT CABALLE, soprano
DEBUSSY: La Mer. — RAVEL: Schéhérazade. — ROUSSEL: Suite en fa, op. 33. — CANTELOUBE: Chants d'Auvergne.
- 21 26 maig 21 h. ORQUESTRA FILHARMONICA D'ESTRASBURG
ALAIN LOMBARD, director
MONTSERRAT CABALLE, soprano
STRAUSS: Don Joan, op. 20. — STRAUSS: Quatre últims lieder. — WAGNER: El capvespre dels déus (escenes del III acte).

MONTERRAT CABALLÉ · JOSÉ CARRERAS · MIRELLA FRENI
PAUL PLISHKA · MICHEL SÉNÉCHAL
 Chorus of l'Opéra du Rhin · Strasbourg Philharmonic Orchestra
ALAIN LOMBARD

RMI

BEETHOVEN

THE FIVE PIANO CONCERTOS

WEISSENBERG

KARAJAN

Berlin Philharmonic Orchestra

[illegible][illegible]

IVAN
THE TERRIBLE

"A masterpiece of Russian cinema."
—The New York Times

Directed by Sergiy Eisenstein
Starring Yul Brynner

GOYESCHIS
CASA DE LA
MUSICA DE
LA VILLA
Enrique Granados
PIANO TROMBA ROMA

Y SEIS VOLUMENES MAS
067-060767/067-060768/067-060769
067-060770/067-060771/067-060772
Precio normal : 625 Ptas
PRECIO OFERTA: 500 Ptas

ANNECY. — El «Centre Musical International d'Annecy» ha organitzat per als dies 4 al 20 d'abril de 1979 una nova edició de les «Pâques Musicales» en el transcurs de la qual tindrà lloc la celebració —a més de concerts i sessions de música de cambra— de diversos cursets especialitzats. Són de destacar, entre els principals, els següents: guitarra (Oscar Caceres), flauta (Fernand Caratge), viola (Marie-Thérèse Chailley), saxofon (Daniel Deffayet), música de cambra (Olivier Greif), violí (Emmanuel Krivine), violoncel (Frédéric Lodeon), estàtica musical (R. P. Martin), piano (Eliane Richepin), clavicèmbal (Raymond Touyere). Per a més informació, els interessats poden dirigir-se a «C.M.I.A., 10 rue J. J. Rousseau, 74000 Annecy».

VIENA. — El «I Concurs Internacional de violí Fritz Kreisler» tindrà lloc del 10 al 19 de setembre de 1979. Hi podran participar els violinistes de tots els països, sempre que no hagin complert els trenta anys. Les recompenses a atorgar són un primer premi de 100.000 xillings, un segon de 75.000 i un tercer de 50.000; per als guanyadors, són previstos, igualment, concerts i recitals per a diverses organitzacions de concerts i emissores de ràdio i televisió. Les obres a interpretar en cadascuna de les tres fases de què consta el concurs són les següents: *Primera prova*: a) Bach: els dos primers moviments d'una de les sonates en sol menor, la menor o do major; b) Paganini: un dels capricis núm. 1, 4, 5, 17, 18, 24; c) Reger: Preludi en mi menor núm. 3 op. 117; d) Kreisler: Recitatiu

i scherzo; *Segona prova*: a) Mozart: primer moviment d'un dels concerts K. 216, 218, 219; b) Beethoven: primer moviment de la sonata en la major op. 47, o bé Schubert: primer moviment de la sonata en la major op. 162, o Brahms: primer moviment de la sonata en do menor op. 108; c) Novacek: Perpetuum mobile; Paganini: Moto perpetuo; Ries: Perpetuum Mobile; d) Kreisler: una composició a elecció; e) Schönberg: Fantasia per a violí i piano op. 47 o Webern: Quatre peces per a violí i piano op. 7; *Tercera prova*: (amb l'Orquestra de la Radiodifusió Austríaca): un concert d'A. Berg, Beethoven, Brahms, Dvorak, Mendelssohn, Prokofiev, Sibelius o Txai-kowsky. Integraran el jurat Yehudi Menuhin, Wolfgang Schneiderhan, Franz Samohyl, Vladimir Avramov, Zenon Brzewski, Arthur Grumiaux, Oleg Krysa, Rudolf Koeckert, Denes Kovacs, Antonin Moravec, Yfrah Neaman, Max Rostal, Werner Scholz, Yoshio Unno, Michael Frischenschlager, Ernst Kovacic, Klaus Maetzel. La inscripció es clourà el dia 30 de juny de 1979. Per a més detalls, hom ha de dirigir-se al secretariat del certamen (1034 Wien, Rabengasse 3).

ARNHEM. — En el marc del Festival Internacional de Gelderland, se celebrarà a Arnhem durant el mes de juny de 1979 uns cursos d'interpretació de violoncel, violí i piano, professats respectivament per Vladimir Orloff, Aaron Rosand i Malcolm Frager. Informacions: «Het Gelders Orkest, Velperbuitensingel 12, 6828 CV Arnhem, Holanda».

el centre musical de barcelona

pianos

BECHSTEIN, PLEYEL, SCHIMMEL, GAVEAU, PETROF, KAWAI...

Lloguer amb opció a compra.

orgues HAMMOND

Tota la gamma completa: SOUNDER, DOLPHIN, 1 2 3, AURORA, GRANDEE.

instruments i

sistemes musicals

Clavicèmbals, espinetes, guitarres, arpes, etc.

alta fidelitat

Els millors equips. MARANTZ, VIETA, BOWERS & WILKINS, GRAETZ, SHURE, PHILIPS, AR, KENWOOD, JVC...

televisors en color

auditori

Sala de concerts per a recitals de piano, orgue, etc. Totalment gratuïts.

Informació: NOVOMUSICA 209 99 44

mètodes d'ensenyament

Sistema Orff. HAMMOND-Estudi. Cabines insonoritzades per a l'estudi de piano. Partitures a tots els nivells musicals. Classes d'orgue o de piano tots els dies, amb professorat especialitzat.

SERVEI TÈCNIC PERMANENT

FACILITATS DE FINANCIACIÓ EN TOTS ELS INSTRUMENTS

També a: BADALONA, C/. León, 41 - GRANOLLERS

C/. Alfonso IV, 36 - RIPOLL, Pza. Tomás Reguer, 2. -

VIC, C/. San Fidel, 7.

NOVO MUSICA

Maestro Nicolau, 21
209 99 44 / 209 97 87
BARCELONA-6

**Només hi manca
el seu nom.**

BANCA CATALANA

Departament de Targetes de Crèdit.

Boutiques de El Corte Inglés.

Una nota de elegancia, en las grandes veladas.

No ponga límites a su elegancia, destáquela con los más bellos vestidos de fiesta y cóctel.

Con los maravillosos tejidos de nuestra Boutique.

Con los smokings y trajes de fiesta, en alpaca y colores oscuros, de línea más actual.

Con los más variados y selectos complementos.

El Corte Inglés

NAPOLS. — El «VI Concurs Internacional de Violí Alberto Curci» tindrà lloc a Nàpols del 7 al 14 de novembre de 1979. Hi podran prendre part els violinistes —de qualsevol nacionalitat— que, en data 31 d'octubre de 1979, no hagin superat els 32 anys. Per a cadascuna de les tres proves, hi ha establert una específica programació, comprensiva de diversos estils i èpoques, que serà enviada a tots aquells que la sol·licitin. L'ordre d'actuació dels candidats serà determinat per sorteig; a la fase final, hi podran participar només vuit concursants. Totes les composicions, hauran de ser interpretades de memòria; l'organització del certamen posarà a disposició dels candidats un pianista acompanyant. Els premis a discernir són un primer de 2.000.000 de lires, un segon d'1.000.000 i un tercer de 500.000. La inscripció finalitzarà el dia 30 de setembre de 1979. Qui desitgi tenir informacions més extenses pot adreçar-se al secretariat del concurs («Fondazione Alberto Curci, Via Nardones 8, 80132 Napoli»).

SEREGNO. — Del 17 al 23 de setembre de 1979 se celebrarà l'onzena edició del Concurs Internacional Pianístic «Ettore Pozzoli», manifestació biennal sota el patrocini de la Fundació Gina Gambini Pozzoli. Poden participar al certamen els pianistes de qualsevol nacionalitat que no superin els 35 anys d'edat; el jurat serà integrat per 5 —o més— destacades personalitats internacionals. El concurs es desenrotllarà mitjançant tres proves per a cadascuna de les quals és previst un

programa concret (obres de Bach, Chopin, Liszt, Scriabin, Rachmaninov, Debussy, Bartók, etc.) que serà facilitat als sol·licitants. Els premis a atorgar són: un primer premi dotat amb 1.500.000 lires i contractes per a diversos concerts, un segon d'1.000.000 de lires, un tercer de 600.000, un quart de 300.000 i un cinquè de 200.000. Per a tota mena d'informacions, els interessats han de dirigir-se a la secretaria del concurs («Palazzo Municipale - 20038 Seregno»).

MADRID. — El Ministeri d'Afers Estrangers —per ordre del 19 d'octubre d'enguany— ha convocat concurs per a la concessió d'una pensió a l'Acadèmia Espanyola de Belles Arts de Roma en la modalitat de composició musical. Aquesta pensió tindrà, en principi, la duració d'un any i, eventualment, podrà ser prorrogada un altre any. La dotació és de 200.000 lires mensuals i residència a l'Acadèmia. Els aspirants han de reunir les següents condicions: a) ser espanyols; b) tenir vint-i-un anys i no haver complert encara els trenta-cinc; c) mancar d'antecedents penals; d) estar lliure de les obligacions del servei militar. La complimentació de tots aquests punts haurà de ser complementada amb la presentació d'una memòria en la qual siguin fixats els plans de treball que el candidat es proposi de dur a terme durant l'estada a l'Acadèmia; també, hauran de ser presentats certificats acreditatius de mèrits, títols acadèmics, certificacions d'estudis amb qualificacions, coneixement de l'italià, etc.

75^è ANIVERSARI DE L'ORFEO MATARONI

MATARO CANTA LA

MISSA DE LES SANTES

de MANUEL BLANCH (1827-1883)

ORQUESTRA, COR I SOLISTES

M.ª ANGELS MIRO, soprano

PILAR ADAN, mezzo-soprano

MONTSERRAT MARTORELL, contralt

JOSEP RUIZ, tenor

ANGEL MOLERO, baríton

Director

PERE GONZALEZ

Divendres, 22 de desembre de 1978. a les 21 h.

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

LO CONSEGUIMOS

**Superar al 127... Con otro 127,
por supuesto.**

SEAT PRADES

BARCELONA

BOLIVIA, 99
TEL. 246 04 07

CALVET, 6
TEL. 200 65 30

BERLIN, 15
TEL. 250 83 05

CERDEÑA, 261
TEL. 207 25 02

MATARO - GRANOLLERS - BADALONA

GUILLAUME DUFAY I LA SEVA EPOCA / Syntagma Musicum. Dir.: Kees Otten / TELEFUNKEN. Das Alte Werk 6.65257-1/2.

La figura del compositor d'Hainaut, Guillaume Dufay, ha estat darrerament —i sobretot des de 1974, amb motiu del cinquè centenari de la seva mort— causa de reflexió i de reconeixement de tota una època. Perquè és evident que la seva personalitat influí poderosament la música europea, fins al punt de crear un estil i un mestratge que havia d'originar després el trànsit de la música medieval a la música moderna. I si els contemporanis de Dufay s'adonaren que la història de la música s'iniciava en la síntesi meravellosa de la seva producció, els investigadors contemporanis, en un admirable procés convergent, han situat la seva figura com la clau de volta de l'edifici musical que perdura encara.

El nom de Dufay hauria estat decisiu en aquest desenvolupament ni que fos únicament pel model bàsic de la missa polifònica construïda sobre el «cantus firmus», d'influències posteriors tan evidents. L'anàlisi, però, de tota la seva producció aconsegueix una silueta molt més acabada: la del músic humanista complet, amb visió de futur. La producció bàsica del segle XVI i les conseqüències posteriors no poden ésser compreses sense la inspiració i la tècnica de Dufay. La recuperació necessària de la seva manifesta personalitat no pot dissociar-se del seu entorn. Així, amb un lògic intent de millor comprensió, hem de considerar com un gran encert (que desemboca en èxit absolut) el treball de Kees Otten amb el seu grup Syntagma Musicum que dibuixa un retrat perfecte de l'època de Dufay (1400-1474), amb els seus contemporanis més prestigiosos, com Binchois, Dunstable, Andrieu o del seu propi mestre, Sanctus de Loqueville.

L'enregistrament és un dels rars i valuosos discs que —amb massa infreqüència— mereixen el qualificatiu d'extraordinaris.

Un aplaudiment conseqüent a DECCA!

VIVALDI: Les quatre estacions, op. 8 / John Holloway, violí. La Grande Ecurie et La Chambre du Roy. Dir.: Jean Claude Malgoire / CBS 76717.

Com a primer avís cal advertir al lector massa apressat que no es tracta d'una nova versió del famós títol vivaldià. Dit, altrament, amb un punt de precisió i d'ironia: sí!, es tracta d'una «nova» versió! Intentem desfer, ara, el possible i intencionat equivoc.

Les estadístiques recents han proclamat amb un afany lògic de comercialitat que l'autor «clàssic» (i perdó per la imprecisió del mot!) més enregistrat és Vivaldi. Cap novetat. Probablement també és deduïble que Les Quatre Estacions siguin el conjunt de concerts que encapçalí els títols d'Antonio Vivaldi. Totes les orquestres, tots els conjunts cauen pràcticament en la temptació, segurs del seu resultat. No van del tot desencaminats, si hem de fer cas del poder consumista. La diana és segura.

Es evident que, malgrat la diversitat de qualitats, concepcions i afinitats, pràcticament totes les versions tendeixen a involucrar-se en un caòtic model cada vegada més estereotipat. Molt de tard en tard sorgeix l'excepció a la regla, l'obra singular. Aquest és el cas present: el segell de la singularitat és el qualificatiu més idoni al treball de Jean Claude Malgoire. Després del primer encontre, sorprenent d'antuvi, cal la reflexió, el pausat i conscient recorregut per les «estacions» vivaldianes acompanyats sàviament i joiosament alhora per Malgoire. La seva reconstrucció, estudiada i sincera, però clarivident i apassionada, té el suport bàsic d'un conjunt d'instruments de l'època, que li donen un caràcter arcaïtzant del tot plausible. Originalitat i autenticitat són les qualitats bàsiques d'aquest afortunat i excepcional reencontre amb Vivaldi. — A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
13, dimecres	20 h. Palau	Joan Padrosa, piano. Taverna Bech, Garbizu. (Dimecres de R.N.).
	20.30 h. Casal del Metge	Adrià del Castillo, baix. Vicenç Faura, bariton. Joaquim Poch, tenor. Mercè Puntí, soprano. Montserrat Pach, piano. Wagner, Morera.
14, dijous	20 h. Novomúsica	Gustavo Ríos, piano. Bach, Beethoven, Chopin, Brahms, Fauré, Albéniz.
	20 h. I. Estudis Nord-americans	Nina Sapiejewska, piano
	21.30 h. O. de Sants	Coral Verge Bruna.
	21.30 h. Liceu	«El barber de Sevilla» de Rossini (i 17 i 19/XII).
16, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Cor Nacional d'Espanya. Enriqueta Tarrés, soprano. Dieter Ellenbeck, tenor. Philippe Hüttenlocher, baix. Dir.: Antoni Ros Marbà. «La Creació» de Haydn.
	21.30 h. Liceu	«La Traviata» de Verdi (i 20 i 24/XII).
17, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició).
	18 h. Palau	«Concert de Nadal» de la Coral Sant Jordi, L'Esquix, L'Espurna i Grup Llevant.
18, dilluns	19.30 h. I. Francès	Michel Peus, piano. Bach, Mozart, Chopin, Schumann, Fauré, Debussy, Ameller, Messiaen.
19, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue.
20, dimecres	20 h. Palau	Conjunt Dulcis Harmonia. Cançons nadalenques i festives del renaixement hispànic. (Dimecres R.N.).
	21.45 h. Museu Picasso	Coral Càrmina. Dir.: Jordi Casas. Milhaud, Ravel, Ligeti, Distler, M. Salvador, Homs.
21, dijous	21 h. Palau	Arkios Ensemble d'Amsterdam. Ricciotti, Marcello, Andriessen, Bartok. (Associació de Cultura Musical).
22, divendres	21 h. Palau	«Missa de les Santes» de M. Blanch. Orquestra, cor, solistes. Dir.: Pere González.
26, dimarts	18.30 h. Palau	«Concert de St. Esteve» de l'Orfeó Català. Dir.: Lluís Millet.
29, divendres	21 h. St. Pius Xè	Montserrat Torrent, orgue. «Música antiga espanyola». Bach.
30, dissabte	21.30 h. Liceu	«Faust» de Gounod (i 3 i 7/I/79).

TEMPORADA 1978-79 - 12 desembre 1978 - Núm. 5 - Edició de 5.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnètiques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

Floïd blue

la seva fragància pot ser el motiu
d'uns moments inoblidables.

aigua de colònia
aigua de lavanda
massatge per a després d'afaitar

HAUGRON CIENTIFICAL S.A.
Perfumeria amb base científica